

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘ. 362

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (ΚΥΠΡΟΥ)

7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1907

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΟΝ

Μετὰ ἐξαήμερον δριμυτάτην συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς λαϊκῶν ἀντιπροσώπων οἵτινες νὰ ἐκλέξωσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἡ Κυβέρνησις δι' αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ ἐδήλωσε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 2/15 Ἀπριλίου, ὅτι δέχεται κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον.

Ἡ Ἐξοχότης τοῦ εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας ὑπερέβαλεν ἐαυτὸν—ἐὰν μὰς ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις—καὶ ἂν ἐκ τῆς μέ-
χρὶ τοῦδε στάσεως καὶ δράσεως τοῦ ἀρ' ἡ: ἦλθεν εἰς τὴν νῆ-
σον κατέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν κατοίκων, ἀπὸ τῆς προ-
χθρῆς Δευτέρας ὅμως τὸν περιβάλλει καὶ ἡ πλήρης ἀφοσίωσις
αὐτῶν.

Ἐπραγματεύθη τὸ ἀκανθωδέστερον τῶν ζητημάτων τοῦ
τόπου, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ οὐδὲποτε κορυφῇ γνωμοδοτήσασα ἐθε-
ωρήθη ὡς μεροληπτικὴ καὶ αἰσεν ἐξω-κατὰ τὴν κοινὴν
φράσιν, ἐπραγματεύθη λέγομεν ἡ Ἐξοχότης τοῦ τῷ ζήτημα
μετὰ τοσούτης λεπτότητος, διαυγείας καὶ ἀμεροληψίας, ὥστε
νὰ κάμῃ νὰ ὁμολογήσωσιν ὅλοι ἐαυτοὺς ἱκανοποιημένους.
Καὶ δὲν θὰ χρειασθῇ κανεὶς ἄλλος τέτοιος διὰ τὴν ἔξοχον
δράσιν τοῦ ἐν Κύπρῳ, εἰμὴ ἡ ἐπίλυσις τοῦ προκειμένου προ-
βλήματος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ.

Δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω πλήρεις τὰς δηλώσεις
τοῦ, λαβόντες τὰ οὐσιωδέστερα σημεῖα ἐκ τῶν ἐπισήμων πρα-
κτικῶν, καὶ ἐν γένει ἔγγυσθιμοὶ περὶ πληρέστερῆς ἀκριβείας
δύων τῶν λεχθέντων.

Ἀέλυσις καμμία δὲν ἀπαιτεῖται ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τῆς
Ἐξοχότητος τοῦ. Τὸ πᾶν περιέχει ἐν αὐτῇ. Ἡ στάσις ἐ-
πίσης τῆς ἡθικῆς ἰσχυρᾶς μειοψηφίας ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμ-
βουλίῳ διὰ τοῦ κ. Ἀραούζου ὑπῆρξεν ἀμεμπτος.

Καὶ κατόπιν τούτων ἐν μέσῳ ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν ὡς
ἐφημερίς γνησίως ἐνδιαφερομένη διὰ τὸ καλὸν ὅλου τοῦ τόπου
τοῦτο, ὅτι ἡδὴ παρέχεται εἰς τὴν χώραν εὐκαιρία κατάλλη-
λος νὰ λύσῃ σκανδαλώδεις καὶ καταστρεπτικὸν ζήτημα. Τὸ
ταπεινὸν συμφέρον καὶ αἱ γελοῖαι δολοπλοκίαι πρέπει νὰ τεθῶ-
σι κατὰ μέρος τῇ ὁμοθυμῇ ἀπαιτήσῃ. Ποιούμεθα ἐκκλησίαν
πρὸς τὴν Αὐτοῦ Πανιερότητα τὸν Μητροπολίτην Κυρηναίας,
τὸν ὁποῖον γνωρίζομεν βιθύτατα ὡς Ἀρχιερεὶ ἀγνωστάτων αἰ-
σθημάτων ὑπὲρ τοῦ τόπου, καὶ καλοῦμεν τὸν τόπον αὐτὸν νὰ
ἐισχύσῃ τὴν θέλησιν τοῦ ἁγίου Ἱεράρχου εἰς τὰ αἰσθημάτων
τοῦ ταῦτα.

Ἰδοὺ τί εἶπεν ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης:—

Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Παραδεχομένου τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν
Νομοσχέδιον κατ' ἀρχήν.

ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῷ ΣΥΜΒΟΥΛΙῳ, 2/15 Ἀπριλίου.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶνε τό-
σον σπουδαῖος καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ δύναται νὰ ἐξέλθῃ
ἐπὶ τοσοῦτον μακροῦ σημείου, ὥστε θεωρῶ καλὸν νὰ ἐξηγήσω
τὴν γνώμην τῆς Κυβερν. καὶ ποῖαν πορείαν αὕτη θὰ τηρήσῃ.

«Ὅφειλω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ εἰπῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις αἰ-
σθάνεται μέγιστον ἐνδιαφέρον καὶ ἀποβλεπεί μετὰ μεγίστης

συμπαθείας πρὸς πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν νὰ θέσῃ τέρ-
μα εἰς τὸ ζήτημα, ὅπερ ἀπὸ ἐπταετίας παραλύει τὴν ἐκκλη-
σίαν καὶ παραδίδωται πάντα τὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Καὶ
κατὰ δεύτερον λόγον ὀφείλω νὰ τονίσω τὸ ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη
ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της εἶνε τοιαύτη ἐν ἣ ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ
δύναται νὰ λάβῃ ἐνεργὸν πρωτοβουλίαν. Οὐδὲποτε πρωτοβου-
λία, οὐδὲποτε ἐνέργεια ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πρέπει
νὰ ἔλθῃ ὡς σκοπὸν τὸ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν συμφιλίωσιν καὶ τὸν
συμβιβασμὸν τῶν δισταμένων μερίδων.

«Ἐναπόκειται εἰς τὰ δισταμένα μέρη νὰ φέρωσιν εἰς πέ-
ρας κατὰστασιν πραγμάτων, ἥτις ἐπενεργεῖ λυπηρῶς εἰς τὰ
συμφέροντα τῆς Κύπρου, καὶ ἥτις, ὡς ὀρθῶς παρατήρησεν ὁ
ἐντιμὸς ἐισηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου, προξενεῖ σκάνδαλον εἰς τὴν
ὀρθόδοξον κοινότητα.

«Καὶ φαίνεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπιλο-
σαι ἐν τῇ ἰδιαζούσῃ ταύτῃ περιπτώσει διὰ νόμου περὶ τρόπου
ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου τὸ τοσοῦτον παραταθὲν ζήτημα, φαί-
νεται, λέγω, εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ τοιαύτη ἀρχὴ ὑγιεῖς
καὶ καλὴ ἀρχή.

«Καὶ ἡ Κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἐκ
τῆς πεποιθήσεως ὅτι ὁ ἐκλογικὸς μηχανισμὸς, τὸν ὁποῖον κέκτη-
ται ἡ αὐτοκέφαλος ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ ἐκκλησία τῆς Κύπρου,
ὅτι δὲν εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τὰς παρούσας περιστά-
σεις ἐπαρκὴς μηχανισμὸς πρὸς ἐκλογὴν διαδόχου ἐν τῷ ἀρχιεπι-
σκοπικῷ θρόνῳ.

«Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα καὶ πλέον ἤκούσαμεν
πελλὰ περὶ ἱερῶν κανόνων, οὓς οἱ ἐνταῦθα προτίθεται ν'
ἀμφισβητήσῃ τὸ κύρος τῶν κανόνων ἐκείνων. Ἀλλ' ὀφειλόμεν
ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἀπέναντι τῶν σκληρῶν καὶ οἰκτρῶν πε-
ριστάσεων αἵτινες ὑπάρχουσι, καὶ ἀπέναντι τῶν ἀναγκῶν τοῦ
λαοῦ τῆς Κύπρου, οἱ κανόνες τῆς ἑλληνικῆς ὀρθόδοξου ἐκ-
κλησίας χάνουσι τὴν ἀποτελεσματικότητά αὐτῶν.

«Μία ἐπταετία εἶνε μακρὸν χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἡ
δύνατο νὰ ἐξακριβωθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ἂν οἱ κανόνες ἦσαν ἀποτε-
λεσματικοὶ ἢ ὄχι. Καὶ ἡ πεποίθησις πρέπει νὰ ἐντυπωθῇ εἰς
πάντας τοὺς σοβαρῶς σκεπτομένους ὅτι διὰ τὴν νῦν περίστασιν
ἐκλογῆς οἱ κανόνες δὲν εἶνε ἐπαρκεῖς καὶ πρέπει νὰ συμπλη-
ρωθῶσι δι' ἐπαρκούς καὶ συνταγματικοῦ ἐκλογικοῦ μηχανισμοῦ.

«Ὅφειλω δὲ νὰ ἐπαναλάβω ὅτι ἐν τῷ προκειμένῳ ζητή-
ματι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰμὴ πρὸς ἐκτέλε-
σιν ἐκείνου, ὅπερ θ' ἀπεφασίζετο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων με-
ρῶν. Ἐν τῷ παρόντι δὲ νομοσχεδίῳ προτείνεται τοιαύτη διακα-
νόνισις, καὶ ἐναπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἂν θὰ τὸ ἀπορρίψῃ
ἢ θὰ τὸ ἀποδεχθῇ.

«Τὰ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιχειρήματα ἐτέθησαν ἱκανῶς
καὶ εὐγλώττως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς χώρας. Καὶ
τὸ συμπέρασμα, εἰς ὃ κατέληξεν ἡ Κυβέρνησις εἶνε ὅτι τὸ νο-
μοσχέδιον περιλαμβάνει ὅρους, οἵτινες διὰ τινῶν τροποποιήσε-
ων δύναται νὰ γίνωσιν ἀποδεκτοὶ εἰς ὅλους. Καὶ ἡ Κυβέρνη-
σις κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἀφοῦ ἤκουσε πάντα
τὰ λεχθέντα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, ἅτινα εὐγλώττως ὁ κ. Ἀ-
ραούζος ἐξέθηκε, καὶ ἀφοῦ ἔδωκε τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς
τὰς γνώμας τῶν ὑπομνηματογράφων, οἵτινες ἐνίστανται εἰς τὸ
νομοσχέδιον.

«Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὑπομνηματογράφους καὶ
τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ἀραούζου, ἀμφότεροι ὁμιλήσαν ἀπεκλειστι-
κῶς καὶ τελειωτικῶς περὶ τοῦ ἐκκλησι. μέρους μόνον τοῦ ζητήμ.
Ἀλλὰ παρεῖδον ἐντελῶς ὅτι πρῶτιστον καθήκον τοῦ Συμβου-
λίου τοῦτου εἶνε νὰ νομοθετῇ συνταγματικῶς ὑπὲρ τῆς εἰρή-
νης τῆς τάξεως καὶ τῆς καλῆς διακυβερνητικῆς τοῦ τόπου
καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἔθηκεν ὁ κ. Θεοδότου.

«Πάντες συμφώνησαν ὅτι ἦτο ἀναγκαῖον, διὰ τὴν εἰρήνην,

την τάξιν και την καλήν διακυβέρνησιν της χώρας να μη θρα-
σύνη επί πλέον η έκλογη 'Αρχιεπισκοπική, και βεβαίως ήτο έν-
τός των καθηκόντων του Συμβουλίου τούτου να προνοήση περί
του τρόπου, καθ' έν τοιαύτην έκλογη πρέπει να γίνει.

«Πολλά ελέγχθησαν περί αναρμοδιότητος του Νομοθετικού
Συμβουλίου ως πρός τὸ ν' ἀναμιχθῇ εἰς ἐκκλησιαστικὸν ζήτη-
μα. Βεβαίως τοιαύτη ἀνάμιξις εἶνε ἀπεχθής εἰς πάντα νο-
μοθέτην. Ἀλλὰ πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ πολ-
λάκις ἐγένετο ἀνάγκη ἀναμείξεως λαϊκῶν νομοθετικῶν σωμάτων
εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐκκλησίας, καὶ πολλὰ ἐμφαντικὰ τοιαῦτα
περιστατικά ἀνιέρθησαν, ἰδίως διὰ τὴν ἐλληνικὴν ὁρθόδοξον
ἐκκλησίαν.

«Καὶ ὁρίλω νὰ εἰπῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὸ
συμπέρασμα τοῦτο ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Σώζου ὅτι ὁ ἀγ.
Κυρηνεὺς, ὅστις εἶνε σπουδαῖος παράγων ἐν τῷ ζητήματι τού-
τῳ, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐνίσταται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχε-
δίου, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἀντικανονικὴν τὴν ἐισαγωγὴν αὐτοῦ ἐν τῷ
Νομοθετικῷ καὶ ὅτι ὁ ἴδιος θὰ ἐπιθύμῃ τὴν διὰ νομοθετήμα-
τος ταχίσαν λύσιν τοῦ ζητήματος.

«Καὶ ἡ ἀφήγησις ἐκείνη τοῦ κ. Σώζου ἐνισχύθη καὶ ἐπι-
κυρώθη ὑπὸ τῆς ἀφηγήσεως τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Πανιερω-
τάτου Κιτίου περὶ συνομιλίας, ἣν ἔκαμε μετὰ τοῦ συναδέλφου
αὐτοῦ.

«Οὐδεμία πληροφορία παρεσχέθη εἰς τὸ Συμβούλιον περὶ
τοῦ πῶς ὁ ἅγιος Κυρηνεὺς μετέβαλεν ἰδίαν καὶ ὑπέγραψε τὸ
ὑπομνημα. Ἀλλὰ γνωρίζοντες καὶ ἐκτιμῶντες πάντες τὸ
μετρίφρον καὶ πεπαιδευμένον ἦθος τοῦ ἁγίου Κυρηνεὺς, ἐλ-
πίζομεν ὅτι ἡ Πανιερότης του δὲν θέλει λάβῃ στάσιν τελει-
ωτικῶς ἀρνητικὴν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, τοῦ ὁποῖου
τὴν ἀρχὴν παρεδίχθη.

«Ἡ γνώμη λοιπὸν τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ὅτι τὸ νομοσχέ-
διον περιέχει πιθανότητα λύσεως τοῦ ζητήματος. Καὶ ἔχουσα
τὴν γνώμην ταύτην ἡ Κυβέρνησις, θεωρεῖ ὅτι ἐν τῇ μερίμνῃ
καὶ τῇ φροντίδι αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ὑποδοηθῇ τὴν
πιθανότητα ταύτην.

«Τὰ ἐπίσημα μέλη θέλουσι ψηφίσαι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ
νομοσχ. ἐπὶ τῇ σαφεὶ ἐννοίᾳ (on a clear understanding)
ὅτι πράττοντα οὕτω θέλουσι παρὰσχῇ εἰς τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη
εὐκαιρίαν διακανονισέως τινος τοῦ ζητήματος.

«Ἡ ἐπιθυμία τῶν κυβερνητικῶν μελῶν ὡς καὶ ἡ τῆς πλει-
ονοψηφίας τῶν αἰρετῶν, εἶνε ὅπως παραπεμφθῇ τὸ νομοσχέ-
διον εἰς ὑπεπιτροπὴν, ὑφ' ἧς νὰ συζητηθῇ ἐν εὐρείᾳ πολιτικῇ
πνεύματι καὶ ἀπαλλαγῇ παντὸς προσωπικοῦ σημείου καὶ οὐ-
τω καταστῇ νόμος τοιοῦτος ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν εἰρήνην καὶ
τὴν ἁρμονίαν εἰς τὴν τεταραγμένην νῆσον.

«Θὰ ἐπιθυμοῦν πράγματι, ἵνα ὅλοι αἱ μερίδες συνενωθῶσι
πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου.»

Ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ νομοσχεδίου ὑπεπιτροπὴ συν-
έρχεται εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν προσεχῇ Τρίτην.

Τὴν πρωίαν τῆς Δευτέρας, δηλαδὴ πρὸ τῆς συνεδρίας τοῦ
Νομοθετικοῦ καθ' ἣν ὁ Ἀρμοστὴς ἔκαμε τὴν ὡς ἄνω δηλώσιν,
ὁ Μητροπολίτης Κυρηνεὺς καὶ ὁ ἡγουμένος Κύκκου μετὰ τοῦ
κ. Ἀραούζου μετέβησαν εἰς τὴν ἀρχιγραμματεῖαν καὶ ἔσχον
μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἐπὶ τοῦ ἀρ-
χιεπισκοπικοῦ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τοῦ «Κυπρίου»,

Ἀνακρίβως καὶ ἐλλιπῶς ἐξετέθησαν κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Νο-
μοθετικῷ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Μητροπολίτην Κιτίου αἱ μεταξὺ
τούτων καὶ ἐμοῦ ἀνταλλαγίσεις σκέψεις περὶ τῶν πρὸς λύσιν
τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Ἐπειδὴ δὲ αἱ διαπραγμα-
τεύσεις αὗται ἐξακολουθοῦσι, δὲ νομίζομεν λυσιτελεῖν πᾶσαν
ἐπὶ τῶν λεχθέντων ἐκείνων ἐν τῷ Νομοθετικῷ διασάφισιν καὶ
ἀνασκευῇ, ἵνα μὴ ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον δυσχεράνωμεν τὴν ἐπ'
αἰσίσις πορείαν τοῦ ζητήματος. Ταῦτα ἂν εὐαρετῆσθε κατὰ
χωρίσαστε παρακαλῶ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 4 Ἀπριλίου, 1907.

Ἐν Χριστῷ Εὐχέτης ὑμῶν

† Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

Ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας τὴν Τρίτην ἐξέδραμε μέχρι Μόρφου
καὶ Εὐρύχους ἵνα λύσῃ ζητήματα τινὰ τῆς διοικήσεως καὶ ἵνα
ἐρκίσῃ τοὺς νέους μουχτάρους.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Παλαιομετόχου, ἐνδὲς ἀπὸ τὰ πλεί-
ον παρημελημένα, ἀπηύθυναν πρὸς τινος αἰτησιν πρὸς τὸν Μ.ε-
γαν Ἀρμοστὴν, παρακαλοῦντες ὅπως τοῖς ὁρίσῃ ἡμέραν, ἵνα
παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ ἀρμυστήριον καὶ ὑποβάλωσι τὰ αἰτήματά
των, ἐπειδὴ ἡ Ἐξοχότης του δὲν ἔσχε καιρὸν νὰ ἐπισκερθῇ τὸ
χωρίον των. Ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἀπήντησεν ἤδη ὅτι ὁ ἴδιος θὰ
μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον εἰς ἡμέραν ἣν ταχέως θὰ ὁρίσῃ.

ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΙΣ ΤΡΙΚΩΜΟΝ

Ἐκ Τρικώμου μᾶς γράφουν τὴν ἐξῆς φυλετικὴν σκηνὴν ἰφ' ἧς
βιβαίω: ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπίστησεν ἤδη τὴν προσοχὴν της. Εἰς
ἀπόστασιν ἐνὸς ἡγγλικῷ μιλίῳ ἀπὸ τοῦ χωρίου εὐρίσκονται ὀλίγοι
ἀἷποι ἀνήκοντες εἰς μαμαθανοὺς ἀριθμουμένους εἰς 30—40 ψυχάς.
Δύο ἐξ αὐτῶν, ἐν πλήρει μισθμβόρᾳ καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα αὐτοῦ τοῦ
ἰδιοκτῆτος, καλουμένου Μιχαήλ χ: Γρηγόρη, ἐξαρρίζωσαν τὸς ὀλί-
γας ἐλαίους τῆς ὁποίας οὗτος ἐφύτευσε παρὰ τὸ ἄστυ τοῦ κήπου του.
Ὅταν μετέβη εἰς τὸ πλῆσιον τουρκικὸν καφενεῖον, ἵνα ἀναφερθῇ εἰς
τὸν μουχτάρην καὶ τοὺς ὀξείδους, παρουσία αὐτῶν, οἱ δρᾶσται βρη-
θούμενοι καὶ ὑπ' ἄλλων τοῦ ἐπετέθησαν καὶ τὸν ἐμπλώπισαν.
Κατόπιν ἀνιέρθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὃ δὲ μουχτάρης καὶ ἡ ἐπι-
τροπὴ Τρικώμου ἀνῆγγελαν τὰ διατρέχοντα εἰς τὸν Διοικητὴν.
Οἱ Τρικωμίται δ' ἐπαναλήρθη τοιαύτη σκηνὴ ὑπάρχει φόβος νὰ
προβῶσιν εἰς ἀπειθαδικήσεις.

ΤΡΟΦΑΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΑ

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν ὁ Ἀρχίατρος κατέθεσε τὴν στατιστι-
κὴν τοῦ λήξαντος ἔτους τῶν ἀρρώστων τῶν προσελθόντων εἰς
τὰ νοσοκομεία καὶ τὰ Κυβ. φαρμακεία. Καὶ ἐκθέσιν τοῦ Χη-
μικοῦ τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀναλύσεων τροφῶν καὶ φαρμά-
κων εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον, μί-
χρη τ. 12 Φεβρουαρίου, 1907.

Ὁ Κυβερνητικὸς Χημικὸς παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰανου-
αρίου 1906, ὅτι ὁ νόμος ἐτέθη εἰς ἰσχὺν, μέχρι Ἰουλίου, ἀ-
νελύθησαν 196 δείγματα, τὰ πλείστα τῶν ὁποίων ἐδεύθησαν
νοθευμένα. Πολλοὶ κατεδικάσθησαν εἰς πρᾶστιμον καὶ τώρα
γενικῶς ὁμολογεῖται ὅτι ἡ ποιότης τῆς τροφῆς ἐδελτιώθη. Τὸ
γάλα συνήθως νοθεύεται μὲ νερό, νερό καὶ κοπανισμένον ρίζι,
καὶ νερό καὶ ζάχαριν. Εἰς τὸ ἀλεύρι καὶ ψωμί εὐρεῖ μεγάλην
ποσότητα ἄμμου, ἕνεκα ἰδίως τοῦ εὐθρύπτου τῶν μυλοπετρῶν.
Εὐρεν ἐπίσης τρέφιμα νοθευμένα μὲ ἐπικινδύνους διὰ τὴν ὑ-
γίαν ποσότητας στυπτηρίας. Ἐν γένει, προσθέτει, ὁ νόμος
μεγάλως ἐκτιμάται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ γενικῶς, καὶ μεγάλως θὰ
συντελέσῃ εἰς τὴν ὑγίαν.

ΦΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΑΤΕΙΑΝ

Τὴν προκαρτελοῦσαν Πέμπτην 4/22 Μαρτίου περὶ τὴν 10
μ. μ. ἐν τῷ χωρίῳ Γαλατεία ἐφ' ὃ Μουλλά Ὁσμὰν εὐρίσκε-
το εἰς τὸ καφενεῖον ἐπυροβολήθη ὑπὸ ἀγνώστου εἰς τὸ στήθος
καὶ μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσεν. Ὡς ὑποπτοὶ συνελήφθησαν τινὲς
χωριανοὶ του. Ἐπὶ τοποῦ μετέβη ὁ ἀστυνόμος κ. Τύλληρος.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΕΝΟΣ ΧΩΡΙΟΥ

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Προξένου.

Ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου Παλαιομετόχου ἀπέστειλε πρὸς τὸν
Προξένον τῆς Ἑλλάδος ἐν Λίβναι σελ. 21, συνδρομὴν τοῦ χωρίου
ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀθήναις προσφύγων ἐλλήνων ἐκ Βουλγαρίας. Ὁ κ.
Πρόξενος ἀπήντησε διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς:

Ἐν Λίβναι, τῇ 25 Μαρτίου, 1907.

Ἀξιότιμε κ. Φ. Φυλακτιῷ,

Ἐλαβον τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, μετὰ τῆς ἐγκλείστου ταχυ-
δρομικῆς ἐπιταγῆς, καὶ σὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰ πατριωτικὰ ὑμῶν εἰ-
σθήματα.

Ἐσὺς παρακαλῶ νὰ ἐκφράσητε εἰς τοὺς ὑμετέρους συγχωρίτας
τὰς ἐπὶ τούτῳ θερμὰς μου εὐχαριστίας, δὲν θέλω λείπει δὲ νὰ ἐπι-
στείλω τὸ περὶ οὗ πρόκειται ποσὸν ὅπου δεῖ.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Ι. ΚΑΛΟΓΥΤΗΣ.

Η ΒΟΥΛΗ

Περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΙΤΙΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου.

[Ἐξ ὧν ἀγορεύσεων δὲν ἐδημοσιεύσαμεν ἔτι, βεβαίως περισσώτερον ἢ ἀνδιαφέρει τὸ κοινὸν ἢ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου, πῶς δηλαδὴ ἡ Πανιερότης του ὑπερήλπισε τὸ ν. Διὰ τοῦτο προτιμώμεν πρὸ τῶν ἄλλων νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτήν. Μόνον ἢ ἀ σημειώσωμεν ἐν σπουδαίῳ σημείῳ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Θεοδότου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ Συντάγματος, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Νομοθετικὸν νὰ νομοθετῇ «ὕπὲρ τῆς εἰρήνης, τῆς τάξεως καὶ τῆς καλῆς διακυβερνήσεως τῆς νήσου.»]

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 30/12 Ἀπριλίου.

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ ἀρχόμενος λέγει ὅτι κατὰ κανὸν α ἕκαστον νομοσχέδιον ἔχει τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπικριτάς του, δὲν ἦτο δὲ δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἱεραρχία εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν, μάλιστα ἐνεκα τῆς φύσεως αὐτοῦ. Θί βεβαίως ἐκ τούτου εὐτυχῆς ἂν εὑρίσκετο τρόπος λύσεως μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου τῆς Κύπρου, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπὶ τῇ παρῆλθον καὶ τόσα μέσα ἐναυάγησαν, δὲν μένει παρὰ τὸ μέσον τοῦ νόμου.

Ἐγὼ, ἐπαινεῖται, φρονῶ ἔτι τὸ ν. δὲν εἶνε ἀντικανονικὸν καὶ τῆς αὐτῆς γνώμης εἶνε καὶ ὁ συνάδελφός μου ἄγ. Κυρηνεὺς. Ὅταν τὸν ἤρώτησα περὶ τούτου μοῦ εἶπε, «δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κάμωμεν ἤν τελευταίαν ἀπόπειραν, ἵνα λύσωμεν ἐφέτος τὸ ζήτημα ἡμεῖς αὐτοί;» Τῷ ἀνέφερα ὅτι καὶ πρὸ ἔτους μοῦ εἶπεν ὅτι εἶχε σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ὑπὸ τῶν δύο Μητροπολιτῶν, οἵτινες νὰ ἐκάλουν τὸν λαὸν εἰς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων. Τότε ἐγὼ ἐδέχθην καὶ τὸν ἤρωτησα ἂν ἀνεκρίνωσέ τι καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτόν. Μοῦ εἶπεν, «ὄχι.» Καὶ ἂν μὴ δεχθῶσιν; «Ἐγὼ, μοῦ εἶπε, σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ προχωρήσω.» Καὶ ὁμοῦ μετ' ὀλίγας ἡμέρας μοῦ εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα ἐναυάγησε διότι πολλὰκις ὁ ἄνθρωπος κάμνει ὅτι δὲν φρονεῖ!

Ὅταν λοιπὸν καὶ τώρα, τῷ εἶπα ὅτι εἶνε μετανοήσας νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα μεταξὺ μας διότι ἀνίστανται ἄνθρωποι μακρὰν ἡμῶν μὲ συγκρουόμενα συμφέροντα, μοῦ ἀπεκρίθη, «εἶχε δίκαιον, λοιπὸν δεκτὸν κατ' ἀρχὴν τὸ ν.» Μοῦ ὑπέδειξε τότε ὡς προσκροσθὼν εἰς τὰ ἔθιμα τὸ σημείον τῆς Μικτῆς Διαιτησίας, ἐπίσης ὅτι εἰς τὰς κάλπας δέον νὰ προεδρεύωσι κληρικοί, νὰ παρίστανται δὲ εἰ δικάσται, διότι, εἶπεν, ἔχετε δίκαιον νὰ δυσπιστήτε. Τῷ ἀπήντησα ὅτι δύναται νὰ τροποποιηθῶσι ταῦτα, καὶ ἐμείναμεν σύμφωνοι ὅπως εἰς τὴν ὑπεπρόσπῃν εἶνε καὶ ὁ κ. Ἀραούζος. Ἐλέγχθησαν καὶ ἄλλα, βεβαίως δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ συνάδελφός μου ἄγ. Κυρηνεὺς δὲν εἶμεθα κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τοῦ ν.

Καὶ ὁμοῦ κατόπιν τούτων παρετήρησα μετὰ λύπης ὅτι ἐστάλη ἐδῶ Ἰπόμνημα φέρον τὴν ὑπογραφὴν πρώτην τοῦ ἄγ. Κυρηνεὺς, ἀφῆνον δὲ νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἰδίως ἐγὼ, ὑπὸ τὴν διπλὴν ἰδιότητά μου ὡς βουλευτοῦ καὶ ὡς ἀρχιερέως, ἀφῆνω νὰ καταπατῶνται οἱ ἐκκλησι. κανόνες, ὅπερ εἶνε φρικτὸν δι' ἐμὲ. Θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν μὴ ἤμην εἰς τὸ Συμβούλιον κατὰ τοιαύτην περίστασιν καὶ ἂν μὴ εἰσῆγεται τὸ ν., ἀλλὰ ποῖοι εἰ ἀναγκάσαντες εἰς τὴν εἰσῆγησίν του; τοὺς γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἰδίως ὁ Θεός, ὅς γένοιτο αὐτοῖς ὠλεως. Στρέφονται κατ' ἐμοῦ τὰ βέλη, πολλοὶ πείθονται ἐξ ἀπλότητος, ἄλλοι πείθονται χωρὶς νὰ πείθονται ἔτι ἐγὼ καταπατῶ τοὺς κανόνες, καὶ ἡ ἀπελπισία μου εἶνε μεγίστη. Λαμβάνω ὁμοῦ θάρρος ἐκ τῆς ἱστορίας, ἧτις διηγείται πολλὰ περιστατικὰ ὡς τὸ παρόν. Ἐκλογὴ ἀρχιεπισκόπου, καὶ δὲ ἀντιπροσώπων πρὸς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου, δὲ εἶνε ζήτημα δογματικὸν ἢ κανονικὸν, ἀλλὰ ζήτημα ἐθίμου μεταβαλλόμενον, καίτοι τὸ ἐνώπιον ἡμῶν νομ. οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπιφέρει, τοῦ ἀντίον ἐξασφαλίζει τὰ δικαιώματα λαοῦ καὶ κλήρου καὶ πῶς κάλλιον ταῦτα νὰ ἐπαρμολογηθῶσι.

Κατόπιν ἀναγινώσκει ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ Κων/πόλεως πολλάκις μετεβλήθη ὁ τρόπος ἐκλογῆς Πατριάρχου καὶ ὁλονὲν ἐδίδοντο περισσότερα δικαιώματα εἰς τὸν λαόν. Μέχρι τοῦ 1858 πανίσχυροι ἦσαν οἱ ἐπὶ τὰς ἐκκλησι. Συνεδικοί, εἰ πρωτοεθρονοὶ ἐπισκοποὶ τοῦ κλήματος, ἐξασκούν-

τες μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ λαοῦ. Τότε ὁμοῦ διὰ τοῦ Χάττι Χουμαγιούν ὁ λαὸς ἀνεθάρρηνεν, ἵνα λάβῃ συμμετοχὴν, καὶ ἐγένετο ἡ ἐθνοσυνέλευσις, εἰς ἣν ὁ λαὸς εἶχε τὴν πλειοψηφίαν, ἧτις κατεστύντριψε τὴν δύναμιν τῶν συνοδικῶν. Οὗτοι τότε συνερχόμενοι εἰς τὴν οἰκίαν φίλου των λαϊκοῦ ἐξεδίδον ὑπομνήματα ἐν οἷς ἀπεκάλουν τὸν δυστυχῆ Πατριάρχην, Κύριλλον ὀνομαζόμενον, παραβάτην τῶν κανόνων καὶ καταστροφία τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐξώθουν τὸν λαὸν κατ' αὐτόν.

Σῶζος. Φαίνεται ὅτι οἱ συνοδικοὶ μας ἔχουν ὑπ' ὄψιν τὴν ἱστορίαν αὐτήν.

Κιτίου. Δὲν φαίνεται, διότι τὸ τέλος τῶν συνοδικῶν ἐκείνων ὑπῆρξε κακόν. Ἡ Πύλη τοὺς ἐξώρτισεν εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἤσυχος πλέον ἐψήφισε τοὺς κανονισμοὺς, οὓς ἐπεκύρωσεν ἡ Πύλη, ἡ Σύνοδος ἀνατράπη, ἡ διοίκησις τῆς ἐκκλησίας ἐτέθη ἐπὶ νέων βάσεων, καὶ ὁμοῦ ἡ ὁρθοδοξία τῆς ἐκκλησίας Κων/πόλεως οὐδὲν ἔπαθε οὐδὲ ἐκηρύχθη σχισματικὴ.

Θεοδότου. Ἐθνοσυνέλευσις ἐνταῦθα εἶνε ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ καὶ κλήρου, ἧτις ἐξέλεξεν ἡμᾶς.

Ἀραούζος. Ἡ ἐκκλησία λοιπὸν ἔστειλε τοὺς κανονισμοὺς εἰς τὴν Πύλιν πρὸς κύρωσιν.

Κιτίου. Εἶχετε εἰπεῖν ὁμοῦ ὅτι ἡ σύνοδος τοὺς συνέταξεν ἐνῷ εἶνε ἡ ἐθνοσυνέλευσις, αὕτη δὲ ἀπετελεῖτο ἐκ 50 λαϊκῶν καὶ 7 κληρικῶν, ὥστε καὶ ἂν μὴ ἤθελον οἱ κληρικοὶ πάλιν ἡ ἐθνοσυνέλευσις θὰ προέβαινε. Ἐὰν ἐξηρτάτο ἐκ τῶν συνοδικῶν τίποτε δὲν θὰ ἐγένετο.

Ἐδοκιμάσαμεν ὅπως τὸ ν. τούτο προέβη ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἡρνήθησαν συνεργασίαν, διότι γνωρίζουσιν ὅτι γινόμενος ἀρχιεπισκόπος, ἕκαστος θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἴδια, οἱ Μητροπολίται εἰς τὰς ἐπαρχίας των, οἱ ἡγουμένοι εἰς τὰ μοναστήριά των, οἱ ἰδιῶται εἰς τὰς ἐργασίας καὶ οἰκίας των, καὶ θὰ παύσων αἱ διαφοραί. Διὰ τὴν συνεργασίαν ἀπήτησαν νὰ τοῖς ὑπογράψω δῆλωσιν ὅτι τοὺς ἀναγνωρίζω ὡς κανονικὴν σύνοδον! Ὁ κ. Ἀραούζος συνδιαλλακτικῶς πάλιν ἐπρότεινε νὰ συνατηθῶμεν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ χωρὶς νὰ γίνῃ λόγος περὶ κανονικῆς τῆς συνόδου. Ἠρνήθησαν, ἡ δὲ διότι δὲν θέλουν νὰ λυθῇ τὸ ἀρχιεπισκοπικόν, ἡ δὲ διότι προφορικῶς θὰ μᾶς ἐλεγαν τοὺς κανόνες, οὓς ἔγραφον εἰς τὸ Ἰπόμνημα, νομίζοντες ὅτι τὸ ἔστειλαν εἰς τὴν Ἀφρικήν καὶ ὅτι κανεὶς δὲν θὰ τὸ ἐξήταξεν.

Ἐὰν σέβωνται ἑαυτοὺς πρέπει νὰ διαλυθῶσι καὶ νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, διότι ἀντικανονικῶς ὑφίστανται καὶ ἐργάζονται. Διακηρύττω ἐπισήμως ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κύπρου οὔτε ὑπῆρξεν, οὔτε ὑπάρχει, οὔτε θὰ ὑπάρξῃ διαρκὴς διοικούσα Σύνοδος. Κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνες, ἡ Σύνοδος εἶνε ἐξ ἐπισκοπῶν διαμεσόντων ἕκαστου εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἢ διοικεῖ, καὶ μόνον διὰ κληθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐρχονται, λύωσι τὰ ζητήματα καὶ φεύγουσιν ἀμέσως. Εἰμαι ὥσα ἱστορία 45 ἐτῶν καὶ διαβεβαίω ὅτι πάντοτε ὁ Ἀρχιεπ. ἐν ἐκλ. μητρ. ἐκάλει τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς μητροπολίτας καὶ ἡγουμένους ἔχοντας ἐπίσης μίαν ψήφον. Εἰς τὸ Ἰπόμνημα λέγουσιν ὅτι ἀνέκαθεν τὸ κηρύττειν ἐκλογὰς ἦτο δικαίωμα τῆς Συνόδου. Θυμᾶμαι διὰ τὴν τόλμην των νὰ ὑποστηρίξωσιν ἀνύπαρκτα, διότι οὐδέποτε οἱ συνοδικοὶ ὑπέγραψαν ἐγκυκλίους, ἐκτὸς ἀπαξ ἕνεκα τοῦ γήρατος τοῦ Σωφρονίου, καὶ τότε ἐσημειώσαμεν ὅτι θὰ ἐθέτομεν τὴν ἐγκύκλιον ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ. Ὅταν δὲ ἀνεφάνη τὸν προῖόν των ἐνστάσεων, ἡγέρθη τὸ ζήτημα ποῖος θὰ τὰς ἐκδικάζει.

Ἀραούζος. Εἰς τὴν σελίδα 356 τοῦ κώδικος, 29 Ἀπριλίου, 1889, ὑπάρχει ὅτι ἡ ἱερά σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅτι μόνη αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ ἂν πληρεξούσιόν τι εἶνε ἢ μὴ γνήσιον.

Θεοδότου. Ἀλλ' ἐπρόκειτο μόνον περὶ πληρεξουσίου.

Κιτίου. Τότε καὶ ὁ κ. Ἀραούζος διεμαρτυρήθη καὶ ἀπήτει νὰ παρίστανται εἰς τὴν ἐξέλεξιν καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ.

Ἀραούζος. Μάλιστα, ἀλλ' ἐσεβάσθην ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου.

Νικολαΐδης. Καὶ ἐθυσιάσατε τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ.

Ἀραούζος. Εἰμαι τῆς γνώμης, ὡς ὁρθόδοξος χριστιανός, νὰ σέβωμαι τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐρμηνείαν τῶν κανόνων.

Κιτίου. Ἐν ἐκλογῇ δὲ ἀρχιεπισκόπου ἐκάλει τὸν λαὸν ὁ

πρώτος τῇ τάξει μητροπολίτης. Λέγουσιν ἐπίσης ὅτι τὰ θέ-
σμια ἐπιβάλλουσι νὰ σιδησθῶμεν τὴν ἀπόφασιν τῶν Πατριαρ-
χῶν. Δὲν μὰς ὑπέδειξαν ὅμως ποῖος καὶ ὡς μὰς ἀναγκάζει νὰ
δεχθῶμεν ἀπόφασιν διαιτητῶν μὴ τηρησάντων τοὺς ὅρους τῆς
διαιτησίας. Ἐγὼ φρονῶ, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως, ὅθεν
διαιτησίας. Ἐγὼ φρονῶ, παραδίδωμι νεκρὸν δὲ καὶ
ἐν ποτε προερχομένης, ἥτις παραδίδωμι νεκρὸν δὲ καὶ
ματὰ λαοῦ καὶ κλήρου, ὅτι ὁφείλει ἕκαστος νὰ μὴ ὑπακούσῃ
τηρῶν τὰ πατρὸς παράδοτα. Λέγουσι καὶ ὅτι ἡ γ' ὡμὴ τοῦ Ὑ-
πουργοῦ εἶνε νὰ τελειώσῃ τὸ ζήτημα ἡ σύνοδος ὡς εἶνε συγ-
κεκροτημένη. Καὶ τοῦτο εἶνε παραμορφωμένον, ἡ διεστραμμέ-
νον. Ὁ Ὑπουργὸς εἶχεν ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπανεέλθω-
ν. Ἐγὼ εἰς τὴν σύνοδον καὶ νὰ διατάξωμεν ἐκλογάς. Τοῦτο προ-
εσιώπησαν εἰς τὸ ὑπόμνημα, σκοπίμως ἄρα γε; Διατί τοῦ
Ἀρμοστέω ἔγραψα τότε πρὸς τὸν Ὑπουργὸν ἂν μοι ἐξασφα-
λίξῃ ἀμερολήπτους ἐκλογάς καὶ ἐξελέγξιν ἐνστάσεων, ὅτε-
ρ εἶνε ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου. Ὁ Ὑπουργὸς ὅμως δὲν μοῦ
ἀπήντησεν εἰς εἰς τοῦτο, θεωρῶν ἴτωι αὐτὸ ἀδύνατον.

Ἀραούζος. Κατὰ τὸν κώδικα, ἀπὸ τοῦ 1748—1854 ὁ λα-
ὸς ἐξελεγε τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ σύνοδος ἐξελέγειν ἐν τῷ ἱερῷ ἑνα ὡς
ἀρχιεπίσκοπον.

Κιτίου. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θ' ἀγορεύσω δύο ὥρας.
Δὲν πιστεύω ὁ λαὸς νὰ πωλήσῃ τὰ δικαιώματά του εἰς ἡμᾶς
τοὺς κληρικούς, ὅτον παραχώδης διχόνοια καὶ ἂν εἶνε. Ἐγὼ
δὲ ὅστις ἐπὶ τῆς σημαίας μου ἔχω «ἐργάζου ὑπὲρ περισσοτέ-
ρων δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ», δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐργασθῶ πρὸς
περιορισμὸν αὐτῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 2/15 Ἀπριλίου

Ὁ Μ. ΚΙΤΙΟΥ συνεχίζει τὴν ἀγόρευσίν του. Ἀπὸ τοῦ
1860 διαμένει εἰς ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἐνθυμεῖται 13 ἐκλογάς
μητροπολιτῶν καὶ 1 ἀρχιεπίσκοπου. Ὑποβήθη οἱ δὲ τίθεται
πρωτῆτερα, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι δὲν ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν
νὰ ψηφίζωσιν ἐκείνον ὃν ὑπέσχοντο εἰς τοὺς ἐκλογαίς, ἀλλ' ὃν
θέλουσι καὶ μάλιστα ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ. Οὕτως ἀπεφάν-
θησαν τὰ συνοδικὰ μέλη κατὰ τὴν προτελευταίαν ἐκλογὴν
Πάφου.

Διηγείται πῶς ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ μητροπολιτῶν καὶ ἀρχι-
επισκόπου ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μητροπολιτῶν, ἡγουμέ-
νων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀντιπροσώπων ἐν τῇ ἀρχιεπισκο-
πῇ, πάντων ἔχόντων μίαν ψήφον, καὶ ὅτι μία μόνον καὶ ὀρι-
στικὴ ἐκλογὴ ἐγένετο ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ταύτης. Εἰς πά-
σας δὲ τὰς σχετικὰς τελετάς, τὰς ἀναφορὰς πρὸς τὴν Πύλιν
περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐκλεγέντος, δὲν ἀναφέρεται καθόλου
Σύνοδος, ἀλλὰ μητροπολίται, ἡγουμένοι, κληρικοὶ καὶ
λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι. Περὶ τοῦ ὅτι μία καὶ μόνον ἐκλογὴ ἐ-
γένετο, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῶν κ.κ. Ἀραούζου, Κυρια-
κίδου καὶ δρ. Θεοδότου, οἵτινες ὑπῆρξαν ἀντιπρόσωποι εἰς
ἐκλογάς μητροπολιτῶν. Τοὺς ἐρωτᾷ δὲ ἂν, ἀφοῦ ἐψήφισαν, δὲν
ἀπῆλθον μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐτελείωσε, καὶ ἂν
ἐψήφισαν ἑνα οὐχὶ δὲ τρεῖς.

Κυριακίδης. Ἐπιβεβαίωσεν τοῦτο καὶ λέγει ὅταν εἶδεν εἰς τὸ
ὑπόμνημα τῶν συνοδικῶν ὅτι ἡ συνθήκη ἦτο νὰ ἐκλέγῃ τρεῖς
ὁ λαὸς, ἐξεπλάγη διὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἀναλήθειαν.

Ἀραούζος. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρῶτον Κιτίου οἱ ἀν-
τιπρόσωποι εἰμὲθα διηρημένοι ἐπὶ δύο ἄλλων· ἡ μερὶς μου δι-
εξεδίκε τὴν πλειοψηφίαν, ἀλλ' ἀνίστατο ἡ σύνοδος, τέλος
δὲ ἀπεβλήσαμεν πρὸς τὸν Κυρηνεὶας Χρύσανθον ὡς πρὸς τρί-
τον, ἵνα ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη.

Κιτίου. Εἶνε ἀληθές. Ἡ σύνοδος ἔρρεπε πρὸς πρόσωπον
οὐχὶ τῆς μερίδος τοῦ κ. Ἀραούζου, ἥτις καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν
σύνοδον ἐπιστολὴν ἐν ἣ ἰδεῖν οὖν ὅτι δὲν ἐφρόνιεν περὶ αὐτῆς
ὅ,τι πρὸς τὴν σημερινὴν σύνοδον.

Κατόπιν ἀναγιώσκει τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀει-
μνήστου Σωφρονίου κατὰ τὴν 24 Ὀκτωβρίου, 1865, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον εὐδεμία λέξις ὑπάρχει περὶ Συνόδου καὶ εἶνε μόνον οἱ
ὑπογεγραμμένοι τῶν μητροπολιτῶν, ἀντιπροσώπων, εὐδενὸς δὲ ἡ
γουμένου. Ἐπίσης τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀειμνήστου
Μακαρίου, (κώδιξ ἀρχιεπισκοπῆς, σελ. 304-5) καθ' ὃ οἱ μη-
τροπολίται συνεκάλεσαν τοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες ἀμέσως
ἐξελέξαν τὸν Ἀρχιεπ., καὶ εἰς ὃ δὲν ἀναφέρεται σύνοδος καὶ
εἶνε ὑπογεγραμ. ὑπὸ τῶν μητροπολιτῶν. Οὕτως ἐξελέγοντο οἱ
ἀρχιεπίσκοποι ἀπὸ τοῦ 1810 ἥτοι πάντοτε εἰς ὑπὸ τῆς συνε-
λεύσεως καὶ οὐχὶ τρεῖς. Τὰ δὲ ὑπάρχοντα εἰς τὸν κώδικα «ὑ-
πομνήματα» περὶ ἐκλογῆς τριῶν, ἐγένοντο ἵνα τηρηθῇ τύπος

πανάρχαιος, ὃν ἡ ἐκκλησία ἐκ σιδησμοῦ ἀνέφερε μὲν ἀλλ' οὐ-
δέποτε ἐθεσεν εἰς ἐνέργειαν· καὶ ταῦτα ἄλλως τε δὲ ἀναφί-
ρουσί τι περὶ συνόδου (ἀναγιώσκει ἐν) ἰσχυρῶς δὲ κατηργή-
θησαν. Ἐγὼ αὐτὸς δις ἐξελέγην ὡς Κυρηνεὶος καὶ ὡς Κιτί-
ου· πάντοτε ὑπὸ τῆς συνελεύσεως καὶ οὐχὶ ἐν τῷ ναὶ ὑπὸ
τῆς συνόδου.

Ὡς τοῦτο ὑπόμνημα τῶν συνόδων μεταπίπτει τὴν ἱστορικὴν
ἀλήθειαν. Τὸ νὰ λέγωσιν εἰς τὸ ἔθος ἦτο νὰ ἐκλέγῃ τρεῖς ὁ
λαὸς, εἰς ἐκκλησίαν κατὰ τῆς ἱστορίας καὶ μάλιστα τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς. Διὰ τὴν μικτὴν διαιτησίαν περὶ ἧς προνοεῖ τὸ ν.
πταίει τὸ μαγικὸν κέσκιον.

Θεοδότου. Δὲν ἀναγνωρίζω οὐδεμίαν ἐξελεγκτικὴν τῶν
ἐνστάσεων ἐξουσίαν εἰς τὴν σύνοδον.

Κιτίου. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπέρχεται τὸ καθήκον τῆς ἐκ-
κλησίας καὶ ἂν ὑπάρξῃ κωλυμα, ὁ ἐκλεγείς θὰ μείνῃ ἀπλῶς
ἐψηφισμένος. Τὸ ν. ἐπρίπει κάλλιον νὰ ὀνομασθῇ «περὶ ἐκλε-
γῆς ἀντιπροσώπων πρὸς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου» διότι μόνος
σκοπὸς του εἶνε νὰ ἀσφαλίσῃ ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, ὁποῖον
ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου καὶ ἐπὶ ἐπτά ἔτη ἐδασάνει τὴν Κύ-
προν. Τὸ ν. ὁμιλεῖ μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου σιδησμοῦ ὅτι τίποτε
δὲν πρέπει νὰ σαλεύσῃ καὶ ἡ ἐκλογὴ νὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐγγύ-
κλιον τοῦ 1900. Ὁ Πατριάρχης, ὅστις τούσας μεταβολὰς εἶδεν
εἰς τὴν ἐκκλησίαν του πρὸ 40 ἐτῶν, δὲν λέγει εἰς τὸ τηλεγρ.
ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν ἐισαγωγὴν ν. ἀλλὰ νὰ μὴ γίνῃ τι ἀντι-
βαίνειν εἰς τοὺς ἐκκλησι. κανόνας.

Ἀραούζος. Κατὰ τὸ 1902 ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου
Κων/πόλεως καὶ τῶν Ἱεροσολύμων ἀπεδοκίμασαν ἐισαγωγὴν
ν. (ἀναγιώσκει.)

Ὁ Κιτίου καὶ Κυριακίδης λέγουσιν ὅτι τὸ ν. τοῦ 1902
εἶχε συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ρώσσε, αὐτοὶ δὲ τὸ ἀπεδοκίμασαν.

Θεοδότου. Δὲν γινώσκω ἂν τὸ Πατριαρχεῖον θὰ ἔγραφε τὰ
αὐτὰ διὰ τὸ σημερινὸν ν., ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης ταύτης
ἔδρας δηλῶ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ἡ ἐκκλησία τῆς Κύπρου
νὰ γίνῃ ὑποτελὴς εἰς τὸ Φανάρι.

Κιτίου. Ἐγὼ θὰ προσέξω εἰς τὴν συμβουλὴν τοῦ Πατρι-
άρχου ὅπως μὴ τιθῇ τι ἐν τῷ ν. κατὰ τῶν κανόνων. Θὰ εἰ-
μίθα δὲ ἀσφαλίστην ἂν συνειργάζοντο τὰ συνοδικὰ μέλη ὡς
ἐπιθυμοῦσιν οἱ Πατριάρχαι Κων/πόλεως καὶ Ἱεροσολύμων,
ἀλλ' ὁ κ. Ἀραούζος προσπαθῆτας ἀπέτυχεν νὰ φέρῃ τὴν συν-
εργασίαν. Φρονῶ ὅτι τὸ ν. τροποποιεῖται πρὸς ὀφελὸς καὶ
γινόμενον νόμος θὰ ἐξαγάγῃ τὴν Κύπρον τῆς δεινῆς θέσεως καὶ
θ' ἀποβῇ εὐεργετικώτατον.

Ὁ ΜΕΜΕΤ ἱφ. ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὴν χρεῖ-
αν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρίνου, συμβουλευεῖν ν' ἀναθέσωμεν τὴν
λύσιν εἰς τὸν Π. Κων/πόλεως, εὐτυχὸς τὸ κύρος διὰ τὴν ὀρθο-
δοξίαν εἶνε ἀνώτερον καὶ τοῦ Τσάρου, ἢ εἰς τοὺς τέσσαρας Π.,
ἡ λαϊκὴ συνέλευσις νὰ συντάξῃ τὸ ν. Τὸ Νομοθετικὸν Συμβ.
εἶνε ἀναρμόδιον ὡς εἶνε συγκεκροτημένον καὶ ἀλλοίμονον ἂν
ἐλθῶσι ποτε ἀντιπρόσωποι ἐλιγώτερον... εὐσεβεῖς τῶν ση-
μερινῶν. Διὸ κηρύττεται κατὰ τοῦ νομοσχ.

Ἡ ψηφοφορία.

Ὁ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ὥρα 5 1/2 κάμνει τὰς ὑπὲρ τοῦ ν. δι-
λώσεις, ὡς δημοσιεύσαμεν εἰς τὴν 1ην σελ. Καὶ γειομένης ψηφ.
13 ψηφίζουσιν ὑπὲρ, καὶ 3 (Ἀραούζος, Σιεφκίτ, Μεμέτ ἱφ.)
κατὰ τοῦ ν. Ἀπουσίαζον ὁ κ. Χατζηιωάννου καὶ ὁ Χαμὴ ἱφ.

Ἡ ὑπεπιτροπὴ.

Ὁ κ. Κυριακίδης τότε προτείνει νὰ παρσιμωθῇ τὸ ν.
εἰς ὑπεπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Ἀρχιεπισκοπῆς, Δ. τοῦ Στέμ-
ματος, Κιτίου, Ἀραούζου, Χαμὴ ἱφ., καὶ τοῦ ἰδίου.

Ἀραούζος. Εὐχαριστῶ τὸν φίλον καὶ συμπολίτην μου
διὰ τὴν πρότασιν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ ὑπεπιτροπῇ. Ἐκτι-
μῶ ἐπίσης τὰς δηλώσεις τῆς ὁμ. Ἐξοχότητος καὶ τρέφω ἀ-
πολυτὸν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ πρόσωπον ὁμῶν καὶ πίποθα
ὅτι ἐν ὁσῷ κρατεῖτε σεις τὰς ἡμέρας τῆς Κυβ. ταύτης δὲν θὰ
κινδυνεύσωσι τὰ προέμοια τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, θὰ ἐ-
δεχόμεν δὲ νὰ εἶμαι εἰς τὴν ὑπεπιτροπὴν ἂν ἤμην βέβαιος ὅτι
καὶ οἱ διάδοχοί μου θὰ εἶχον τὴν αὐτὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν
ὁμότερον διάδοχον. Μετὰ λύπης ὅμως λέγω ὅτι δὲν δύναμαι
νὰ δεχθῶ, ἀλλὰ θεωρῶ καθήκον μου καὶ δηλῶ ἐπιστήμως ὅτι
θὰ ἐνώσω τὰς προσπάθειάς μου ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως καὶ θὰ
δοθῇ τὰ μέλη τῆς ὑπεπιτροπῆς νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ ποθεύ-
μενον ἀποτέλεσμα.

Κιτίου. Λυπεῖσθαι δίδωμι ὁ κ. Ἀραούζος δὲν θὰ εἶνε εἰς

τὴν ὑπεπιτροπήν· ἀλλὰ χαίρω διὰ τὴν ἐξακολουθήσασαν γνῶσιν εἰς ἐμὲ προσπάθειαν τοῦ ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως. Καὶ ἐγὼ νομίζω καλλίον θὰ ἐργαζόμην ἐκτὸς τῆς ὑπεπιτροπῆς, διὰ προτείνω ἀπὸ ἡμῶν τοὺς κ.κ. Σῶζον καὶ Λοῦζον.

Ἀρχιγραμματεὺς. Θεωρεῖ ὡς καλὸν εἶναι ὅτι ὁ Κιτίου καὶ ὁ κ. Ἀραούζος ὑπεσχέθησαν νὰ παράσχωσι τὴν συνδρομήν των, ἀλλ' ὁ μὲν Κιτίου δὲν ἐδέχθη νὰ εἶνε μέλος τῆς ὑπεπιτροπῆς βεβαίως· κατὰ τὰς συσκέψεις εὐρίσκειται ἀπέναντι αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν μὲ τὸν ἀγ. Κυριανίδου. Ὁ κ. Ἀραούζος δὲν ἔχει τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὸ Συμβούλιον θὰ ἐξακλήσῃ συναδελφικὴν περὶ τῆς ἀποσύρσεως τὴν ἀρνησίν του. Προτείνει ἀπὸ τοῦ Κιτίου τὸν κ. Σῶζον ἀλλὰ νὰ μείνῃ ὁ κ. Ἀραούζος.

Ὁ Μ. Ἀρμυστής, λέγει μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἂν μὴ ὁ κ. Ἀραούζος ἀποσύρῃ τὴν ἀρνησίν, θὰ γένη ψηφοφορία ὅτι θὰ ἀναγκασθῇ νὰ δεχθῇ.

Ὁ κ. Ἀραούζος λέγει· δὲν ἐπιθυμῶ ψηφοφορίαν καὶ β' ἤσαν, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ ἀρῇται· ἐκτὸς ἂν τὸ Σύνταγμα μὴ τὸ ἐπιδάλλῃ καὶ παρὰ τὴν θέλησίν μου.

Οὕτω ἡ ὑπεπιτροπὴ κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Ἀρχιγραμματεῶς, Δ. τοῦ Στέμματος, Κυριακίδου, Ἀραούζου, Σῶζου, καὶ Χαμῆ ἐφ.

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΞΩΝ

Καὶ... ζήτημα γλώσσης.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης τοῦ Νομοθετικοῦ ὁ Δικηγ. τοῦ Στέμματος ἀνέγνω τὴν ἐκθεσὶν τῆς ὑπεπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἀριθμ. 11 κλπ. τῶν δημοσίων ἀμαξῶν, συνιστώσης τὴν παραδοχὴν του. Κατόπιν τὸ νομοσχέδιον τροποποιηθὲν ἐγένετο νόμος, ἐξ 21 ἀρθρῶν. Τρεῖς μὲν μετὰ τὴν κύρωσιν αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ δημόσιαι ἀμαξὲς ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ἀντὶ ἐνὸς ἐλλήνιου παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἀριθμόν. Ἡ ἀστυνομία θὰ ἐπιθεωρῇ τὴν κατάστασιν ἐκείτης ἀμαξῆς. Οἱ ἀμαξήλαται, ποδηλατισταί, καρραγωγεῖς, ὑπὸκεινται εἰς πρόστιμα καὶ φυλακίσαις ἐὰν ἐξ ἀμελείας, μέθης ἢ ὑπερβολικῆς ταχύτητος ἤθελον ἐκθέσθαι εἰς κίνδυνον ἀνθρώπων ὑπάρχοντων. Οἱ ἀμαξήλαται δὲν νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν τευχάχιστον 18 ἐτῶν, καὶ θὰ λαμβάνωσιν ἀδείαν ἀμαξήλασις ἀντὶ ἐνὸς ἐλλ. παρὰ τῆς ἀστυνομίας, ἀπὸ ἀποδείξεων ὅτι ἐγυμνάσθησαν ἐπὶ ἐν ἔτος, καὶ παρουσάζουσιν πιστοποιητικὸν καλοῦ χαρακτήρος παρὰ τοῦ μουχτάρου καὶ ἐνὸς ἐξ ἡ παρὰ δύο ἀξιωματικῶν προσώπων. Τὸ Δημαρχεῖον θὰ κανονίσῃ τὰ ἀγῶγια ἐντὸς 5 μιλίων ἀπὸ τοῦ Διοικητηρίου, καὶ θὰ διῇ εἰς πᾶσαν ἀμαξάν πένταξι δατιμῆσεως τῶν ἀγῶγιων ἀγγλιστί, τουρκιστί καὶ ἐλληνιστί. Ἐὰν τις ἀμαξήλατος ἐκδίδῃ παρ' ἐπιβάτου περὶ πλέον ἀγῶγιον, ὑπὸκειται εἰς πρόστιμον μιᾶς λίρας. Τὰ πρόστιμα τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὁρίων θὰ λαμβάνῃ τὸ Δημαρχεῖον.

Ἡ δευτέρα ἐπίσημος γλώσσα.

Ἡ ψήφισις τοῦ νόμου ἰσχυρὸν ὁμολογεῖ ὅτι εἰς τὸ 16ον ἀρθρον, προνοοῦν περὶ δατιμῆσεως τῶν ἀγῶγιων ἀγγλιστί, τουρκιστί καὶ ἐλληνιστί, ὁ κ. Νικολαΐδης ἐφερε τὸ ζήτημα ὅτι ἡ ἐλληνικὴ πρέπει νὰ εἶνε πρὸ τῆς τουρκικῆς, καθόσον καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς κανονισμοὺς τῆς Βουλῆς ἡ ἐλληνικὴ ἀναφέρεται δευτέρα. Ἀπήντησεν ὁ Σ. ἐφ. β. αἱ συνήθη καὶ ἡ ὑποτέλεια ἀνεμείχθησαν, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ συνήθεια καθιέρωσε τὴν τουρκικὴν ὡς δευτέραν, ἀπήντησεν ὁ Μ. Κιτίου, ὁ δὲ Ἀρμυστής ἐγερθεὶς εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ἐντελὲς χωριστὸν ἀπὸ τὸ προκειμένον νομοσχέδιον. Ὁ ἐγείρας τὴν ἐνστάσιν εἶπεν ὅτι τὸ τοιοῦτο δὲν θίγει μὲν τὴν φλοτιμίαν τῆς κοινότητος τοῦ ἀλλὰ βλέπω ὅτι οἱ μουσουλμᾶνοι σπουδαίως ἀσχολοῦνται μὲ αὐτό. Πρέπει νὰ βαινῶμεν μετὰ προσοχῆς εἰς τὰ φυλετικὰ ζητήματα. Ἐλπίζω ὅτι τὸ ἐντὸς μὲλος θ' ἀποσύρῃ τὴν ἐνστάσιν, δύναται δὲ νὰ ἐγείρῃ τὸ ζήτημα ἄλλοτε. Εἰς τὸ Σύνταγμα ἀναφέρεται ἐκφρασίς προσδλητικὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας κατοίκους (μὴ μωαμεθανοί), ἣν ἐγὼ ἀποκρινόμενος εἰς τὰ εἰρημικά των καθήκοντα, οὕτω δὲ συμπαθῶ καὶ πρὸς τοὺς μωαμεθανοὺς διὰ τὴν προτεραιότητα, ἥτις ἐδόθη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν γλώσσάν των. Τὸ ζήτημα πρέπει τώρα νὰ πωπληθῇ ὅταν δὲ παρουσιασθῇ εἰς εἰδικὴν περίπτωσιν (διὰ ψήφισματος) θὰ ἀναγκασθῇ νὰ τὸ φέρω πρὸς λύσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ὁ κ. Νικολαΐδης ἀπήντησεν ὅτι τὸ παρὸν μὴ δύνανται νὰ καθιερωθῇ διὰ τῆς συνήθειας, ἀλλ' ὅτι νῦν θ' ἀποσύρῃ τὴν ἐνστάσιν, θὰ ἐγείρῃ δὲ τὸ ζήτημα πρὸς ὥς ὑπὸδεξεν ὁ Ἀρμυστής.

Ὁ περὶ υγιείας τῶν χωρίων νόμος.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐψηφίσθη καὶ νόμος, καθ' ὃν ἐὰν εἰς χωρίον τι ὑπάρχουσιν πολλοὶ μωχτάραι, ὁ Διοικητὴς θὰ διορίζῃ

ἕνα ἐξ αὐτῶν ὡς πρόεδρον τῆς διὰ τὴν υγιάν ἐπιτροπῆς, ἥτις θ' ἀποτελεῖται ἐξ ὅλων τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ἐπιτροπῶν.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἀτμολεβήτων.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης ἐψηφίσθη νόμος περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἀτμολεβήτων (ἐκτὸς τῶν ἀτμοπλοίων) ὑπὸ ἐπιθεωρητοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρμυστοῦ. Ὁ ἐπιθεωρητὴς θὰ διῇ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ λεβητός του, ἐν ᾗ θὰ ὑποδεικνύῃ τὰ διορθώματα ἐλαττώματα, ἐὰν δ' ἐνεκα μὴ διορθώσεως αὐτῶν πάθωσι πρόσωπα, ὁ ἰδιοκτήτης θὰ ὑπὸκειται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ ὑποδειχθέντα ἐλαττώματα εἶχον διορθωθῇ ἢ ὅτι οὗτος δὲν ὑπῆρξεν ἐνοχὸς ἀμελείας τινός.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΕΚΠΑΙΔ. ΝΟΜΟΣ

Τροποποιῶν τοὺς νόμους τοῦ 1903.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς προχθὲς Πέμπτης ἐψηφίσθησαν εἰς β' ἀνάγνωσιν 11 ἀρθρα τοῦ τροποποιούντος τοὺς περὶ Παιδείας νόμους τοῦ 1905 νομοσχεδίου, περὶ ἑλχεν ὑποβάλλῃ ὁ κ. Θεόδωτος. ἀνεσυνέταξε δὲ ἡ ὑπεπιτροπὴ. Τὰ ψηφισθέντα ἀρθρα ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν σχολικῶν ἐπιτροπειῶν τῶν πόλεων. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται θὰ εἶνε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν Ἐπισκόπων ἢ ἐλλείψῃ τοιούτων, θὰ ἐκλέγῃσι μετὰξὺ ἐαυτῶν ἕνα ὡς πρόεδρον. Μία μόνον ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπτά μελῶν θὰ ἐκλέγεται διὰ τὰ δημοτικά καὶ τὰ μέσης παιδείας σχολεῖα, ἀλλὰ θὰ ὑποχρεοῦται νὰ κρατῇ χωριστὰ τοὺς λ/σμούς καὶ τὰ ἐγγραφα. Αἱ ἐπιτροπεὶαί μέσης παιδείας τοῦ τελευταίου. Ἰουνίου θὰ μείνωσιν ἐν ἰσχύει μέχρι Ἰουνίου 1908. Οἱ ὑποψήφιοι σχολικοὶ ἐπιτροποὶ πρέπει ἐντὸς τῶν δέκα πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἰουνίου νὰ ὑποβάλλωσιν ἐγγράφως τὰ ὀνόματά των μετὰ τὰς ὑπογραφὰς πέντε ψηφοφόρων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ. Ἐὰν προταθῶσι περισσότεροι τῶν ἐπτά ὁ Διοικητὴς θὰ κηρύττῃ ἐκλογὰς τὴν 10ην Ἰουνίου, εἴτινες θὰ γίνωνται ὡς αἱ τελευταῖαι βουλευτικαί, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ. Οἱ ὑποψήφιοι ἢ ἀντιπρόσωποι των θὰ δύνανται νὰ παρίστανται εἰς τὰς κάλπας καὶ τὴν διαλογὴν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν, ἥτοι τὸν προσηχῇ Ἰούνιον, δικαίωμα ψήφου θὰ ἔχωσιν οἱ ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Εἰς πᾶσαν δὲ κατόπιν ἐκλογὴν ψηφοφόροι θὰ ᾧσιν οἱ ἡλικίας 21 ἐτῶν πληρώσαντες σχολικὸν φόρον.

Ἡ ἐπιτροπεὶα, ἥτις θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ δύο ἔτη, ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶν πρώτων 20 ἡμερῶν ἐκάστου Αὐγούστου νὰ ὑποβάλλῃ τοὺς λ/σμούς τῆς πρὸς ἐξέλεξιν εἰς δύο πρόσωπα ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲ ἀμελήσῃ νὰ τὸ πράξῃ, τὰ μέλη τῆς ἀλληλεγγύως θὰ ὑπὸκεινται εἰς πρόστιμον μιᾶς λίρας δι' ἐκάστην πέραν τῆς προθεσμίας ἡμέραν.

Ἐπαρχικαὶ Ἐπιτροπαί.

Τὰ 12, 13 καὶ 14 ἀρθρα τοῦ ν. εἶνε διὰ τὰ ὀθωμανικὰ σχολεῖα. Τὸ δὲ 15 καὶ τελευταῖον προνοεῖ περὶ ἐκλογῆς ἐπαρχικῶν ἐκπαιδ. ἐπιτροπῶν. ἀλλ' ἀνεβλήθη πρὸς περισσοτέραν μελέτην ἀπαιτῆσαι τῆς Κυβ. Κατ' αὐτὸ, ἐκάστη σχολικὴ ἐπιτροπὴ χωρίων καὶ πόλεων θὰ στέλλῃ ἅμα τῇ εἰδοποιήσῃ τοῦ Διοικητοῦ ἐν μέλος τῆς ὡς ἀντιπρόσωπον δι' ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀμειωτὴ Χώρα.

Τὸ νομοσχέδιον εἶνε ἀπὸ τὰ ἐκομματικά διὰ τὴν Δευκωσίαν, δηλαδὴ ἀπὸ ἐκείνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα... ἐξαρτᾶται ἡ θρησκεία, ἡ πετρίτις, ἡ ἀνεξαρτησία, ἡ ὀρθοδοξία, οἱ ἱεροὶ κανόνες, τὰ προνόμια, καὶ τὰ ῥέστα. Εἰς κάθε ἀρθρον τοῦ ἢ Κυβ. δικαίως φοβεῖται μήπως ὁσση... 50 ὀράμια πλεονέκτημα εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην μερίδα. Εἰς τὸ 7 δὲ ἀρθρον περὶ καταλόγου ψηφοφόρων, εἰπὲν ἀρκατὰ πονηρὰ συζήτησις, ὁ δὲ κ. Κυριακίδης ἀπολέσας τὴν ὑπομονὴν λέγει, ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα, κ. Πρόεδρε, εἰν ἐνδιαφέρον καμμικὴν ἄλλην πόλιν παρὰ μόνον τὴν ἀμειωτὴν Χώραν, διὰ τὴν ὁποῖαν εἰς τὰ χωρία λέγουσιν : ποῦ νὰ κατ' ἐλπίην ἡ Χώρα 13 Ὁ Ἀρμυστής καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς—οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς τελευταίας μάλιστα ἡμέρας ἐδοκίμασαν καλὰ τὰ χωριτικὰ μυστὰ—γελοῦν ἀπὸ καρδίας!

Ἡ ἀναβολὴ τοῦ Συμβουλίου.

Ἐνεκα ἐλλείψεως ἐργασίας τὸ Νομοθετικὸν ἀπὸ τῆς Πέμπτης ἀνεβλήθη διὰ τὴν μεθαύριον Δευτέραν, ὅτε θὰ συζητηθῶσι τὰ ἀναβληθέντα ὑπόλοιπα ἀρθρα 12, 13, 14 καὶ 15 τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ νομοσχεδίου.

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Παρά τῷ Μητροπολίτῃ Κυρηναίας.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς προχθὲς Πέμπτης ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως μεταβὰς εἰς ἀρχιεπισκοπὴν ἔσχε μακροτάτην συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἀγίου Κυρηναίας ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ νομοσχεδίου. Δυστυχῶς καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο μέρος ἐπιμένουν εἰς τὸ δ, τι ὑποστηρίζει ἕκαστον, χωρὶς νὰ εὕρεθῇ τρόπος συναντήσεως. Οἱ ἄγγλοι λέγουν δι' *Where is a will there is a way*, ἀλλ' ἐδῶ δὲν ὑπάρχει *will* ὥστε πῶς νὰ ὑτάρξῃ *way*!

ΑΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συνεδρίασεν τὴν Τρίτην ἀπέριψε πάσας τὰς ἐφείσεις κατὰ τῆς διανομῆς τῶν σχολικῶν δικαιωμάτων, τοῦ Ἀρχιγραμματέως ὄντος τῆς γνώμης δι' αἱ ἐπαρχιακαὶ ἐπιτροπεῖαι γνωρίζουσι κάλλιον τοῦ Συμβουλίου τὴν ὕλικὴν κατάστασιν ἑκάστου κατοικοῦ τῆς ἐπαρχίας τῶν.

Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τὴν μεθαύριον Τρίτην ἵνα ὀρίσῃ τὰς ἐπιχορηγήσεις τῶν διδασκάλων, αἵτινες καὶ θὰ ἐκδοθῶσιν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΣ ΝΑΟΣ

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν ὁ δρ. Θεοδότου κατέθεσεν ἀναφορὰν τῶν ἐνοριῶν Ἀθηνιωτίσης, Λευκωσίας, παρακαλούντων ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐμπαδίσῃ τὴν ἐπιτροπεῖαν τοῦ ναοῦ τῶν νὰ κατεδαφίσῃ αὐτὸν καὶ ἀνεγείρῃ νέον, καθόσον ἔχει μεγάλαν χριστιανικὴν ἀρχαιολογικὴν σημασίαν.

Ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἡμεῖς ἐρωτήσαμε τὸν ἅγιον Κυρηναίας ἐμάθεμεν δι' τὴν Ἐκκλησίαν οὐδόλως διενόηθαι νὰ δώσῃ τοιαύτην ἀδειαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τούναντιον δὲ θὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ὁ ναὸς κηρυχθῇ ἀρχαιολογικὸς τόπος.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ

Τὴν Δευτέραν ἐκλείσεν ἡ ἐξέτασις μαρτύρων ἐν τῇ δίκῃ τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Λευκωσίας—Κυρηναίας. Τελευταῖος μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως ἦτο ὁ δρ. Θεοδότου. Ἡ κατηγορία παρουσίασε τρεῖς τελευταίους μάρτυρας, τοὺς κ. κ. Γ. Παπαδόπουλον, ἐκ Λευκωσίας, Κλ. Κωνσταντινίδην, ἐκ Τριχώμου, καὶ τὸν Μουσταφὰ ἐκ Λευκωσίας.

Προκειμένου ν' ἀρχίσου αἱ ἀγορεύσεις τῶν δικηγόρων, ὁ Ἀρχιδικαστὴς εἶπεν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν δι' ὀφείλει νὰ ἀναιρέσῃ 22 κατηγορίας δώροδοιῶν ὧν ἡ μία ἄμισος, καὶ 7 ἐστιασίων.

Ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων καὶ ἐναγομένων κ. Θ. Θεοδότου ἤρξατο ἀγορεύων ἀπὸ τῆς Τετάρτης, ἐξηκολούθησε δὲ τὴν Πέμπτην, χθὲς τὴν πρωίαν καὶ τὸ ἀπόγευμα. Ἀρχόμενος τῆς ἀγορεύσεώς του ἔθηκε νομικὰ τινὰ σημεῖα, κατόπιν ἐσήληθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν γεγονότων, καὶ θὰ καταλήξῃ σήμερον εἰς νομικὰ σημεῖα. Οὐδεὶς τῶν ἄλλων συνηγόρων θὰ ἀγορεύσῃ.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Ἐν Τριχώμῳ ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγενεσίας ἐωρτάσθη μετὰ λαμπρότητος. Ἐκκλησίαι, ἀναγνωστήριον καὶ πλείεσαι ἰδιωτικαὶ οἰκίαι ἦσαν σημασιολογιστά. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη ἐορταστικὴ καὶ ἀνεπίμφορτος εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν ἀγωνισθέντων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος καὶ τῆς κατισχύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ γένους κατὰ τῶν ποικιλοτρόπων ἐχθρῶν αὐτοῦ. Πρὸ τῆς πλατείας τοῦ ἐορτάζοντος σωματείου οἱ μαθηταὶ ἀπήγγελλον πατριωτικὰ ποιήματα καὶ τὸ πλῆθος ἐζητωκραύχασε μετ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πανελληνίου ἐνώσεως. Φροντίδι τῶν διδασκάλων, διωργανώθη ἐσπερὶς διαρκέσασα μέχρι μεσονυκτίου, ἀπαγγελθέντων κατ' αὐτὴν μονολόγων καὶ ποιημάτων, ἐνῶ ὑπὸ τὴν ὀδήγίαν τοῦ διδασκάλου κ. Ἰακωβίδου οἱ μαθηταὶ ἱσχυροῦς ἐθαυσιώδη πατριωτ. τραγούδια.

Εἰς Παλαισμίτοχον ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ ἐψάλη δοξολογία, μετὰ τὴν ὁποῖαν οἱ μαθηταὶ ἐν παρατάξει περῆλθον τὸ χωρίον ψάλλοντες ἐθνικὰ ᾠσματα. Εἰς ἐσπερίδα ἐν τῷ Σχολείῳ ὁ διδάσκαλος ὤμιλησε περὶ ἡμιπαλευθρώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ μαθηταὶ ἐνεθουσίασαν τοὺς κατοίκους ἀδόντες πατριωτικὰ τραγούδια καὶ ἀπαγγέλλαντες διαλόγους. Εἰς τὴν ἐσπερίδα ἦσαν ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ τοῦ ἐν συμπλέγματι χωρίου Ἀγίου.

Ο ΙΤΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Ἐνθουσιωδιστάτη καὶ βαθύτατα ἐγκάρδιος ὑπῆρξεν ἡ γενόμενὴ ἐν Ἀθήναις ὑποδοχὴ, τὴν 26, 27, 28 καὶ 29 λήξαντος, τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Γ', καὶ ἡ κορωνὴ τῶν μοναδικῶν ἐορτῶν τῆς ὑποδοχῆς ἦσαν αἱ ἐν τῷ Σταδίῳ ἀγῶνες. Ὁ Ἰταλὸς Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκράσιν μιᾶς ὥρας τὸν κ. Α. Ζαῖμην, Ἀρμοστήν Κρήτης, πρὸς δὲ φιλελληνικώτατα ἐξεφράσθη περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἡρωικῆς νήτου. Ἡ Α. Μεγαλειότης ἀφῆκεν εἰς τὸν Δήμαρχον Ἀθηνῶν 15,000 δραχμῶν διὰ τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἄλλας 10,000 διὰ πτωχοὺς Ἰταλοὺς.

£1060 ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΕΙΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον Λάρνακος ἐκτὸς τοῦ ἑλλειμματος τῶν 10 λιρῶν περὶ εὐ ἐγράφομεν εἰς τὸ π. φύλλον, δι' Ἐλεγκτῆς κ. Γκρίναμ μετὰ τῶν δύο βοηθῶν του ἀνεκάλυψεν ἑλλεῖμμα 1060 λιρῶν. Ἡ Κυβέρνησις τηλεγραφικῶς διέταξεν ὅπως τῇ ὑποθεσιν ἀναλάβῃ πλέον τὸ ἀνακριτικὸν Δικαστήριον.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΟΥ·Ι·ΛΚΟΣ

Αἱ χίρσοι καὶ ἀμμόδεις γαίαι παρὰ τὴν θίσιν Παχὺν Ἀμμόν, ἐν Ἀμμοχώστῳ, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἐπώλησεν εἰς τὴν Γαιοπάροχον Ἑταιρίαν, καὶ αἵτινες διὰ τοῦτο ὑπῆρξαν ἀφορμὴ θυελλώδους συζητήσεως ἐν τῷ Νομοθετικῷ, ἤρχισαν καλλιεργούμεναι ὑπὸ τῆς ἑταιρείας δι' ἀτμήρους ἀρότρου. Πολλὰ στρέμματα αὐτῶν ἐσπάρησαν μὲ πετράγγουρα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Πρόσκλησις.

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἀξιολόγων μελῶν τοῦ Διδακταλικοῦ Συνδέσμου Λευκωσίας δι' ἡ γενικὴ συνέλευσις πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ συνταχθέντος κανονισμοῦ καὶ ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ συγκροτηθῇ ἐν Λευκωσίᾳ ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ ἀγίου Ἰωάννου κατὰ τὴν Τετάρτην τῆς Διακαινησίμου (25 Ἀπριλ.) περὶ ὥραν 10 π.μ., καθ' ἣν πάντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τὰ ἐπιστρέψαντα ἢ ἐπιτρέψαντα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὑπογεγραμμένα τὰ ἀποσταλέντα ἐλτία ἐγγράφῃς προσκαλοῦνται νὰ παραστώσι.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 2/15 Ἀπριλ., 1907.

Ὁ Γραμματεὺς

Κλεόβ. Κ. Ἀρτεμίδης.

Ὁ Πρόεδρος

Μ. ΒΑΚΙΡΤΖΙΔΗΣ.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ω Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας θὰ τελίσῃ ἐπέψῃ τὰ ἐγκαινία τῆς παρὰ τὰ Κυβερνητικὰ Γραφεῖα Λευκωσίας πέραν τοῦ ποταμοῦ κειμένης ἐκκλησίας τοῦ Προδρόμου.

ω Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Κιτίου προσκληθεὶς θὰ τελίσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν αὐριον Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν ἀγίου Ἀντωνίου.

ω Ὁ ἐπιφανὴς λόγιος τῆς Κύπρου κ. Σίμος Μενάρδος μετὰ τῆς εὐγενοῦς Κυρίας του ἀναχωρεῖ σήμερον ἐκ Λευκωσίας εἰς Λεμεσὸν καὶ ἐκεῖθεν εἰς μακρὸν φιλολογικὸν ταξίδι ἐν Αἰγύπτῳ, Ἰταλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ.

ω Μας γράφουν ἐκ Τριχώμου δι' μετὰ μεγάλης χαρᾶς εἶδεν ἡ ἐπαρχία τὸν ἀγαπητὸν καὶ φιλόφρονον ἱατρὸν κ. Ὁ. Ι. Παυλίδην, καὶ εὐχριστοῦσι θερμῶς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐπαξίως προήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἐπαρχιακὸν Ἰατρὸν.

Φαρμακεῖον Σ.Θωμαΐδου, ἐν Κυρηναίᾳ.

Ἐκομίσθη δ α μ α λ ι ε ἰ λ β ε τ ι κ ῆ καὶ πωλεῖται πρὸς πέντε γρόσια τὸ σωληνάριον. Τὸ Φαρμακεῖον τοῦτο εἶνε ὁ μόνος ἐν Κύπρῳ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ φημισμένων κατασκευαστῶν δαμυλίδος.

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Στεφ. Φανερωμένῃ ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ δρ. τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἐτησίᾳ 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ. 10, διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἀτυφύλακας σελ. 8. Ἀγγελίαι διὰ μίαν φερόν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμὴν. Κυβερνητικαὶ ἀγγελίαι γρ. 2 1/4 ἢ γραμμῇ. Διὰ διατριβὰς ἰδιώτεραι συμφωνίαι: Ἐκάστη ἐτησίᾳ συνδρομὴ περιλαμβάνει 52 ἀριθμοὺς.

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.